

Jeg har nu gjort Rede for den Side af Spørgsmaalet, der omhandler Studietidens Længde, og skal nu tillade mig at omtale en anden ret betydelig Side ved denne Sag, nemlig Spørgsmaalet om den Fordannelse eller Kundskabsmængde, der skal kræves for at blive optaget som Elev paa Højskolen. Hidtil har der i Virkeligheden slet intet Kræv været stillet med Hensyn til Fordannelsen, men Undervisningen er tilrettelagt under den Forudsætning, at Eleverne skal være i Besiddelse af en saadan Kundskabsmængde eller Modenhed, at de er i Stand til at følge Undervisningen. Landbrugsministeren har ogsaa haft Ret til at kunne give en særlig Tilladelse til Optagelse paa Skolen. Med Hensyn til det praktiske Kendskab til eller Deltagelse i det praktiske Landbrug har der heller ikke hidtil været stillet nogen Fordring, og det har sikkert været meget uheldigt, thi det er klart, at en Landbrugslærer aldrig naar til at udfylde sin Plads til Fuldkommenhed, hvis han ikke har fuldt Kendskab til og selv har deltaget i det praktiske Landbrug.

Hele Kommissionen er enig om, at der maa stilles visse Fordringer til Fordannelsen eller den Kundskabsmængde, der skal kræves af Eleverne, og Kommissionen er ogsaa enig om, at det skal kræves, at Eleverne har Kendskab til og en vis Tid har deltaget i det praktiske Landbrug. Derimod er der i Kommissionen ikke opnaaet Enighed om Formen for de Kræv, der skal stilles til Fordannelsen. Et Flertal, nemlig de Herrer Feilberg, Friis, Larsen, Sand, Sonne og Westermann, foreslaar fire Betingelser. Den første er, at vedkommende har taget den Eksamen, der giver Adgang til at indskrives som Student ved Københavns Universitet, altsaa Studentereksamen, den anden, at vedkommende har taget den almindelige Forberedelseseksamen med en Karakter i Dansk af mindst „godt“, den tredie, at han har taget Realeksamen, ligeledes med en Karakter i Dansk, der ikke er under „godt“, og endelig den fjerde, at vedkommende har bestaaet Optagelsesprøven ved selve Højskolen i Dansk, Regning og elementær Matematik. Et Mindretal, nemlig Hansen, Brink-Lassen, Madsen-Mygdal, M. Chr. Nielsen og P. Th. Nielsen, er enigt med Flertallet i, at der i vore Dage maa stilles større Kræv til Forkundskaber end tidligere, men det gaar ud fra, at det for vordende Landmænd og Mænd, der vil arbejde i Landbrugets

Tjeneste, er mere heldigt, at de unge Aar bliver anvendt til sund, fysisk Udvikling, saa at de unge bliver fortrolige og kendte med, hvad der vedrører det praktiske Landbrug, end at de anvendes til stærkt forceret Eksamenslæsning, og i den Betragtning har de ganske sikkert Ret. Jeg er i alt Fald fuldkommen enig med dette Mindretal. Og med Hensyn til den teoretiske Fordannelse foreslaar dette Mindretal, at Eleverne for at kunne indskrives som Elev og dermed faa Ret til at underkaste sig Landbrugseksamen skal have bestaaet en Optagelsesprøve ved Højskolen i Dansk, Regning og elementær Matematik. Endvidere foreslaar det, at Prøven skal gælde for alle, altsaa ogsaa for dem, der tidligere har taget en eller anden Eksamen.

Jeg glemte før at anføre, at de, der mødte enten med Studentereksamen eller Forberedelseseksamen eller Præliminæreksamen, efter Flertallets Forslag skulde være fritagne for denne Optagelsesprøve. Heri er jeg ganske uenig med Flertallet og kan fuldstændig slutte mig til Mindretallets Forslag. Jeg ønsker, at Ministeren her i Tinget vil slutte sig hertil og godkende denne Opfattelse. Endelig har Kommissionen været fuldstændig enig om at foreslaa, at for at kunne blive optaget skal vedkommende kunne godtgøre, at han har deltaget i Arbejdet ved det praktiske Landbrug i mindst 3 Aar efter det fyldte 15de Aar eller i mindst to Aar efter det fyldte 17de Aar. Dette Forslag anser jeg for saa heldigt og værdifuldt, at det absolut bør gaa ind som Led i de Kræv, der maa stilles for at kunne blive optaget som Elev ved Skolen. Jeg haaber, Ministeren fuldstændig vil godkende denne min Opfattelse.

Jeg har maaske noget vel udførligt gjort Rede for hele dette Spørgsmaal, men det forekommer mig, at hele Sagen er saa godt undersøgt og ligger saa godt oplyst, at det ikke er vanskeligt for ærede Medlemmer at tage Stilling til denne Sag. Der er i Virkeligheden ingen Grund til at udsætte dette Spørgsmaals Afgørelse længere. Alle de Enkeltheder, der vedrører denne Sag, kan ikke skrives i Lovparagraffer, men ved Siden deraf er det ikke blot rimeligt, men ogsaa rigtigt, at Rigsdagen faar Indflydelse paa, hvorledes disse Forhold bliver ordnet, og naar der her i Tinget fremsættes bestemte Udtalelser om, hvorledes Sagen bør ordnes, og disse Udtalelser bagefter godkendes af den højtærede Landbrugsminister, maa en